

దిగుమతి చేసిన వచనగీతాలు

నేపథ్య సంగీతం

గోరుచుట్టు ప్రాణాంతకం.

అంతకన్నా ప్రాణాంతకం బాధతీరా అరవ తేకపోవడం.

హూ ఊల్లో ఉన్నాను. అటూఇటూ గదుల్లో మనుష్యులు నిద్రపోతున్నారు. రాత్రి పెరుగు లోంది.

అరవడం ఎలా?

అందుకని ఓ తమాషాచేశాను. నా మెదడు వొలిచి పీపాల్లాంటి బాజాలూ, పాపాల్లాంటి బాకాలూ మైకి తీశాను. నా జ్వరంవల్ల రెండింత లైన శక్తితో వాటిలోంచి ఇల్లెగరగాస్తే సంగీతం వెల్లగించాను.

ఆ చప్పుడులో నా అరుపులు

వినబడవుగా!

ఇప్పుడు గొప్పగా అరుస్తున్నాను.

ఇప్పుడు నొప్పి కొంచెం తగ్గింది.

స్పృష్టి

కొట్టెముక్కతో చిన్న ఇంతువునుచేశాను.

ఎలకనుకుంటాను

బొను. ఎలకే! చిట్టెలక!

రెండుకాళ్లు పూర్తిచేశాను.

మాడోకాలికి పాదం తయారుచేసేలోపుగా

చెట్టెలక చీకట్లోకి పారిపోయింది.

ఇంద్రజాలం

“కాఫీ తే!”

సెర్వర్ వెళ్ళాడు.

చాలామంది లింతున్నారు. నా సరదా

పోరాటం.

“ఏమండోయ్, బాగున్నారా?” అని నేను

పలకరించను. కిందివడ పగలగొట్టడం నా కుశల ప్రశ్న.

అడుగో, మీసాల ఆసామీ!

“ఏమండోయ్, బాగున్నారా?”

ఆసామీ దవడ అతికించుకుంటున్నాడు.

మీదపడ్డాను. ఓకుమ్ము, ఓగుమ్మీ, ఓగలీతా!

మొగ్గలేస్తూ మీదికెగిరాడు.

నిచ్చెనపట్టి కిందికిఱించాను.

బండమీద ఉలికేసు, పిండిపిండిగా పిసికేను,

బల్లమీద పరిచేను.

ఇంకా బలికే ఉన్నాడు.

వీల్లేదు. వీడి అతుచూడాలి. ఒక్కచూపుతో

వీడిమొత్తం కూడిక చేశాను. నన్ను నాలు

గులోపాచ్చవేసుకున్నాను. కొట్టేశాను.

అరే! మళ్ళీనిలబడ్డాడు! రెచ్చిపోయాను.

వీడితల వెయ్యిచెక్కలు చెయ్యవలసిందే.

విసిరాను చెయ్యి!

సెర్వర్ తెచ్చిన కాఫీగ్లాసు ముక్కముక్కల యింది.

నామీద ఫిర్యాదు

నేను చెప్పినప్రకారం చెయ్యగలట.

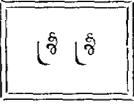
ఏం చెయ్యను?

దారుల కూడలిదగ్గర రాటబల్ల మీ ఊరు ఎటుండోచెబుతుంది. కాని తానే ఆ ఊరు వెళ్లదు.

జబ్బునునిషికి సలహా

జబ్బునునిషి ఎప్పుడూ ఓంటరిగా ఉండకూడదు. మిత్రులతో మాట్లాడినా ఎప్పువ వాగివాగి అలిసిపోతాడు కాబట్టి నర్సు తెచ్చిన మందు తాగడానికికూడా నీరసపడిపోతాడు.

అందుచేత జబ్బునునిషి తనమిత్రులను తానే

సృష్టించుకోవడం మంచిది. వాళ్లుపక్కనుంటే డాక్టరువచ్చినా ఛైర్యంపోదు.

దుప్పటీమడతల్లో చాలామంది స్నేహితులను దాచడానికి పీలుంది. వాళ్ళసైజు ఎక్కువైతే తగ్గించుకోవచ్చు. ఆకారం మాత్రమే ప్రధానం.

ఒకసారి నాకు జబ్బుచేసినప్పుడు తొలిరోజు పారిజాతపు పువ్వులు పెంచాను. దుప్పటీన్నీ పారిజాతాలతో నిండిపోయాను.

“పారిజాతపు పువ్వులారా! పాటలు పాడండి” అన్నాను. ఆనలేఅవి గజగజ వోణికిపోతున్నాయి, ఆనువల్రోకి వచ్చినందుకు! నామొగం, ఇక ఆవేం పాడుతాయి?

“పారిజాతపు పువ్వులారా! పారిపాండి” అన్నాను.

ఈసారి వాటిస్థానే ఏనుగుల్ని రమ్మన్నాను. (చిన్నసైజు) అవి తీరుబాటుగా అటూ ఇటూ

పచారుచేస్తూనే నాకెంతో హాయిగా ఉంది. వాటి చిన్నకళ్లు నన్నర్థంచేసుకొని పలుకరిస్తే ఎంతబాగుంది, ఎంతబాగుంది!

కాని ఇంతట్లోకే అనుపొచ్చింది. చెప్పొద్దూ, నేను ఉత్త సోమరిపోతుని. కళ్లుమూసుకొని అటు తిరిగిపోయాను. “దుప్పట్లోకొచ్చి తొండాలును గురించి ఉపన్యాసం ఇవ్వండి. ఊగొడుతూ పడుక్కుంటాను” అన్నాను.

ఏనుగులెక్కడేనా మాట్లాడతాయా? అవి ఉపన్యసించలేదు.

కాని ఏ ఉపన్యాసం చెయ్యకపోయినా ఏనుగులు నిన్ను కాపాడుతూ ఉంటే ఎంత ఛైర్యంగా ఉంటుంది!

నిశ్చింతగా నిద్రపోయాను. (ప్రెంచికవి ఆస్రీ మీషో రచించిన “అంతరంగంలోని ఆకాశం”నుంచి, కొంచెం మార్పుతో)

క్షేత్రయ్య పదాభినయసమితి ఉత్సవాలు

క్షేత్రయ్య పదాభినయ ప్రచారసమితి ప్రథమ వార్షికోత్సవాలు విశాఖపట్టణపురమందిరంలో అక్టోబరు 24, 25 తేదీలలో జరిగాయి. ఆ సందర్భంలో శ్రీ పింగళి లక్ష్మీకాంతంగారు మాట్లాడుతూ కూచిపూడి నృత్యవిద్యయొక్క విశిష్టత అభినయంలో స్ఫురిస్తుందనీ క్షేత్రయ్యపదాలు అందుకు తగినవనీ అన్నారు. సమితి చేస్తున్న కృషిని శ్రీనటరాజ రామకృష్ణగారి నటనాకాశ ల్యాన్నీ ప్రశంశించారు.

శ్రీ ఇ. కృష్ణయ్యర్ ప్రసంగిస్తూ ఏ నృత్య ప్రదర్శనమైనా అభినయంలేనిదే సంపూర్ణం కాదు అన్నారు. అభినయంలో శ్రీ నటరాజ రామకృష్ణ గారు మాషగల్గిన ప్రాథమిక పోకడలను కొనియాడారు.

రెండవరోజున ఆంధ్రరాష్ట్ర ఆర్థికమంత్రి శ్రీ తెన్నేటి విశ్వనాథంగారి సమక్షమున డాక్టర్ వెంకటకృష్ణారావుగారి కుమార్తెలు ఉమ, సుమతీ, శ్రీ సాగి బాపిరాజుగారి పుత్రుడు రాజన్ కుమార్ గార్ల ప్రథమ నృత్యప్రదర్శనం జరిగింది. క్షేత్రయ్యపదాభినయ ప్రచార సమితి అధ్యక్షులు శ్రీ విస్నా అప్పారావుగారు మంత్రిగారికి స్వాగత వాక్యము పనుసించారు.

నృత్యనాటికతో ప్రారంభమైనది. రాజన్ కుమార్ తాండవనృత్యము ఉమ చేసిన లాస్యనృత్యము, రంగస్థలమునకు నూతన వికాసము కల్పించినవి. కుమారి సుమతి నారాయణతీర్థులువారి “నీలమేఘ శరీర” అనే తరంగం ప్రదర్శించినప్పుడు ఆమె వివిధ గతులు, అపూర్వమైన అడుగులు సుమారు ముప్పయికివైగా చూపించి ప్రేక్షకులను ముగ్ధులను గావించినది. చాలా అడుగులు ప్రచారములో లేనివి. కష్టతరమైనవి. ఆమె అతి కాశల్యముతో చూపించినప్పుడు పొందిన ఆనందమునకు మేరలేదు. కుమారి ఉమ నిత్యాకల్యాణి అనే రాగమాలికా కీర్తనచేసి, హస్త, పదాన్వయము ప్రదర్శించినది. రాజన్ కుమార్ చేసిన మందూక భరతము శ్రీ విజయనగర సంస్థానాదీశులు శ్రీ పూసపాటి ఆనంద గజపతి మహారాజుగారి కంకితమివ్వబడి యుండెను. ఈ ప్రాంతములో యింత కష్టతరమైన నృత్యరీతులు యిదివరలో ప్రదర్శించబడలేదు. హిందూస్థానీ ఛైరవిగాణీ నృత్యస్వరూపం కుమారి సుమతి చేసి ప్రేక్షకులను జోకొట్టినది. శ్రీ కృష్ణయ్యరుగారు నర్తకి నర్తకులను ప్రశంసించుతూ, స్వల్పకాలము ఆమోహమైన శిక్షణ యివ్వబడిన శ్రీ కుమారి గారుకు సాగిన కొని